

DECIZIE
BO2010_0951
Data: ■.2010

Prin contestația nr. ■/15.02.2010, înregistrată la CNSC sub nr. ■/19.02.2010, transmisă prin poștă, formulată de către SC ■SA, cu sediul în ■, având număr ORC ■, CIF ■, formulată împotriva deciziei de atribuire emisă de către ■, având sediul în ■, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de concesionare finalizată prin contract de delegare prin concesiune, pentru atribuirea contractului de achiziție publică de servicii având ca obiect „Delegare de gestiune prin concesionare a serviciului public de salubritate al comunei ■”, s-a solicitat:

- anularea deciziei de atribuire a contractului de achiziție publică;
- anularea procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică;
- obligarea autorității contractante la organizarea unei noi licitații.

În baza documentelor depuse de părți, CNSC

DECIDE:

În temeiul art. 158 al. 1 Cpc, coroborat cu art.297 din OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, declină competența de soluționare a contestației SC ■ SA, în contradictoriu cu ■, către TRIBUNALUL ■, secția de contencios administrativ și fiscal, pentru considerentele de mai jos.

Dispune trimiterea dosarului instanței competente de îndată ce decizia de declinare a competenței a devenit irevocabilă, conform art. 158 al. 3 Cod procedură civilă.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 280 al. (3) din OUG 34/2006.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de cinci zile de la comunicare.

MOTIVARE:

În luarea deciziei s-au avut în vedere următoarele:

Prin contestația nr. ■/15.02.2010, înregistrată la CNSC sub nr. ■/19.02.2010, transmisă prin poștă, SC ■ SA contestă deciziei de atribuire emisă de către ■, în calitate de autoritate contractantă, în

cadrul procedurii de concesiune finalizată prin contract de delegare prin concesiune, pentru atribuirea contractului de achiziție publică de servicii având ca obiect „Delegare de gestiune prin concesiune a serviciului public de salubritate al comunei ■”, solicitând:

- anularea deciziei de atribuire a contractului de achiziție publică;
- anularea procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică;
- obligarea autorității contractante la organizarea unei noi licitații.

Ca urmare a anunțului de participare apărut în SEAP cu nr. ■/■.01.2010, contestatorul menționează că a participat la procedura de atribuire în cauză, alături de alte două societăți comerciale, respectiv SC ■ SA și SC ■ SA

Contestatorul precizează că la ședința de deschidere din 26.01.2010 s-a constatat că SC ■ SA nu a depus garanția de participare sub forma solicitată în documentația de atribuire, motiv pentru care comisia de evaluare a respins oferta depusă de acest operator economic.

SC ■ SA invocă prevederile art. 9 al. 2 din HG 717/2008, dispoziții încălcate de autoritatea contractantă, deoarece în 11.02.2010 s-a desemnat oferta câștigătoare, respectiv SC ■ SA

Pentru aceste motive, contestatorul solicită anularea rezultatului procedurii și obligarea autorității contractante să respecte legislația în materia delegării gestiunii serviciilor comunitare de interes public.

În punctul de vedere comunicat prin adresa nr. ■/22.02.2010, înregistrată la Consiliu sub nr. ■ din 22.02.2010, menționează că la data de ■.01.2010 a fost lansat pe SEAP anunțul de participare nr. ■, având atașată documentația de atribuire în întregime.

În urma solicitării de clarificări, autoritatea contractantă declară că a procedat la întocmirea răspunsului și postarea pe SEAP.

Ulterior, în timpul ședinței de deschidere a ofertelor din 26.01.2010, comisia de evaluare constată că SC ■ SA nu a depus garanția de participare sub forma de Scrisoare de garanție bancară, conform prevederilor din documentația de atribuire.

Având în vedere cele constate, ținând seama de condițiile impuse prin documentația de atribuire și prevederile art. 33 al. 3 lit. b coroborat cu prevederile art. 36 al. 1 lit. a din HG 925/2006, autoritatea contractantă precizează că a respins oferta depusă de SC ■ SA, fapt consemnat și în procesul verbal al ședinței de deschidere.

■ susține că la data de 09.02.2010, în cadrul ședinței de evaluare a ofertelor, procedând la analizarea ofertelor depuse, comisia de evaluare a constatat că SC ■SA nu îndeplinește condiția obligatorie din documentația de atribuire, conform cerințelor prevăzute la Secțiunea I, lit. G, al. 3/Secțiunea II – Fișa de date a achiziției, cap. V.4 privind

capacitatea tehnică și/sau profesională a ofertantului, fiind respinsă ca inacceptabilă.

Autoritatea contractantă, având în vedere că oferta depusă de SC ■ SA a corespuns cerințelor documentației de atribuire, relatează că membrii comisiei de evaluare au declarat-o ca societate câștigătoare.

Autoritatea contractantă consideră că motivele de anulare a procedurii de atribuire invocate de SC ■ SA nu se susțin, deoarece procedura de atribuire în cauză a aplicat prevederile OUG 34/2006, după cum este prevăzut în art. 30 al. 12 din Legea serviciilor comunitare de utilități publice modificată prin OUG 13/2008, în cauză nefiind aplicabile prevederile art. 9 al. 2 din HG 717/2008.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

Prin anunțul de participare nr. ■ din ■.01.2010, publicat în SEAP, autoritatea contractantă a inițiat o procedură de licitație deschisă pentru atribuirea contractului denumit în anunț „delegare de gestiune prin concesionare a serviciului public de salubritate al comunei ■”.

Raportat la normele art. 278 al. 1 din OUG 34/2006, Consiliul va cerceta cu întâietate competența sa în soluționarea contestației.

Astfel, din actele dosarului rezultă că obiectul procedurii îl constituie prestarea serviciului de delegare de gestiune prin concesionare a serviciului public de salubritate în comuna ■ (cu toate activitățile pe care le presupune: colectare și transport a deșeurilor menajere și colectare a deșeurilor urbane solide).

Instituția juridică a serviciului public de salubritate a localităților își are sediul primar de tratare normativă în Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, care la rândul ei se completează cu reglementarea primară generală, care privește ansamblul serviciilor comunitare de utilități publice (din care face parte și serviciul de salubritate), respectiv cu Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006.

Conform art. 4 al. 3 din Legea 101/2006, activitățile specifice serviciului de salubritate se gestionează și se exploatează prin intermediul unor structuri specializate, denumite operatori, licențiate în condițiile Legii 51/2006 (operatorul este definit de această legea ca fiind: "*persoană juridică de drept public sau de drept privat înregistrată într-un stat membru al UE ori în alt stat sau, după caz, structură fără personalitate juridică în subordinea autorităților administrației publice locale, care are competența și capacitatea, recunoscute prin licență emisă de o autoritate națională de reglementare competentă ori un organism echivalent dintr-un stat membru al Uniunii Europene, de a furniza/ presta, în condițiile reglementărilor în vigoare, un serviciu sau o activitate din sfera serviciilor de utilități publice și care asigură*

nemijlocit gestiunea propriu-zisă a serviciului/activității, precum și administrarea, funcționarea și exploatarea sistemului de utilități publice aferent acestuia/acesteia"). Operatorii serviciului de salubritate pot fi desemnați fie prin hotărâre de dare în administrare, în cazul gestiunii directe, fie prin hotărâre de atribuire a contractului de delegare a gestiunii serviciului de salubritate, în cazul gestiunii delegate.

Gestiunea serviciului de salubritate se realizează prin două modalități, fie gestiune directă, fie gestiune delegată, alegerea modalității de gestiune realizându-se prin hotărâre a autorității deliberative a unității administrativ-teritoriale. Indiferent de modalitatea de gestiune adoptată, activitățile specifice serviciului de salubritate se organizează și se desfășoară pe baza unui regulament al serviciului și a unui caiet de sarcini, aprobate prin hotărâre a autorității deliberative a unității administrativ-teritoriale, întocmite în conformitate cu regulamentul-cadru al serviciului de salubritate și caietul de sarcini-cadru, elaborate și aprobate de ANRSC, prin ordin al președintelui acesteia. Potrivit art. 7 al. 2 din Legea 101/2006, hotărârile autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale, adoptate în aplicarea acestei legi, pot fi atacate la instanțele de contencios administrativ (deci nu la CNSC).

Raporturile juridice dintre unitățile administrativ-teritoriale și operatorii serviciului de salubritate, sunt reglementate prin hotărârea de dare în administrare a serviciului de salubritate, în cazul gestiunii directe, sau prin contractul de delegare a gestiunii, în cazul gestiunii delegate.

Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei următoarele fapte, altele decât cele prevăzute în Legea 51/2006:

- prestarea de către operator a uneia dintre activitățile reglementate de Legea 101/2006 fără aprobarea autorităților administrației publice locale prin hotărârea de dare în administrare, respectiv hotărârea de atribuire a contractului de delegare a gestiunii;
- atribuirea de către primar a contractelor de delegare a gestiunii pentru una dintre activitățile de salubritate a localităților [...], fără respectarea procedurilor legale în vigoare specifice fiecărui tip de contract.

În astfel de condiții, rezultă cu evidență că, în speță, salubritatea orașului, dorită de autoritatea contractantă, nu poate fi realizată decât în baza unui contract de delegare a gestiunii acestui serviciu, sens în care însăși autoritatea contractantă face trimitere în documentația de atribuire la „delegare de gestiune prin concesionarea serviciului public de salubritate”.

Așadar, procedura organizată și contestată este pentru delegarea gestiunii unui serviciu comunitar de utilități publice, la care participanți

sunt operatorii licențiați de ANRSC (condiție impusă chiar de autoritate, în concordanță cu legislația specifică). Prin urmare, indiferent că denumirea procedurii este de concesionare a serviciului de salubritate, licitația deschisă privește indiscutabil delegarea gestiunii serviciului amintit (altfel devenind incidente sancțiunile contravenționale expuse), caz în care este obligatorie respectarea ansamblului normativ care o reglementează, cu precădere a Legilor 51/2006 și 101/2006.

Art. 30 al. (1)-(12) din Legea 51/2006 prevede:

"Art. 30. - (1) Gestiunea delegată este modalitatea de gestiune în care autoritățile administrației publice locale de la nivelul unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, atribuie unuia sau mai multor operatori toate ori numai o parte din competențele și responsabilitățile proprii privind furnizarea/prestarea serviciilor de utilități publice, precum și concesiunea sistemelor de utilități publice aferente serviciilor, respectiv dreptul și obligația de administrare și de exploatare a acestora, pe baza unui contract, denumit în continuare contract de delegare a gestiunii.

(2) Delegarea gestiunii serviciilor de utilități publice, respectiv operarea, administrarea și exploatarea sistemelor de utilități publice aferente, se poate face pentru toate sau numai pentru o parte dintre activitățile componente ale serviciilor, pe baza unor analize tehnico-economice și de eficiență a costurilor de operare, concretizate într-un studiu de oportunitate.

(3) Contractele de delegare a gestiunii se aprobă prin hotărâri de atribuire adoptate de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale și se semnează de primari, de președinții consiliilor județene sau, după caz, de președinții asociațiilor de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, în baza mandatului acestora.

(4) Gestiunea delegată se realizează prin intermediul unor operatori sau operatori regionali de drept privat, care pot fi:

a) societăți comerciale cu capital social integral al unităților administrativ-teritoriale, înființate de autoritățile deliberative ale acestora;

b) societăți comerciale rezultate ca urmare a reorganizării regiilor autonome de interes local sau județean ori a serviciilor publice de interes local sau județean, existente la data intrării în vigoare a prezentei legi, al căror capital social este deținut în totalitate de unitățile administrativ-teritoriale, în calitate de asociat sau de acționar unic;

c) societăți comerciale cu capital social privat;

d) societăți comerciale cu capital social mixt.

(5) Operatorii care își desfășoară activitatea în modalitatea gestiunii delegate furnizează/prestează serviciile de utilități publice prin exploatarea și administrarea infrastructurii tehnico-edilitare aferente acestora, în baza contractului de delegare a gestiunii serviciului, precum și în baza licenței eliberate de autoritatea de reglementare competentă. Operatorii cu statut de societăți comerciale al căror capital social este deținut în totalitate de unități administrativ-teritoriale se organizează și își desfășoară activitatea pe baza unui regulament de organizare și funcționare aprobat de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, de adunarea generală a asociației de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice.

(6) Contractul de delegare a gestiunii este un contract încheiat în formă scrisă, prin care una sau mai multe unități administrativ-teritoriale, individual sau în asociere, în calitate de delegatar, atribuie, pe o perioadă determinată, unui operator licențiat, în calitate de delegat, care acționează pe riscul și răspunderea sa, dreptul și obligația de a furniza/presta un serviciu de utilități publice sau, după caz, activități din componența aceluși serviciu, inclusiv dreptul și obligația de a administra și de a exploata infrastructura tehnico-edilitară aferentă serviciului/activităților furnizate/prestate, în schimbul unei redevențe, după caz. Contractul de delegare a gestiunii poate fi încheiat de asociația de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre care au calitatea de delegatar. Contractul de delegare a gestiunii este asimilat actelor administrative și intră sub incidența prevederilor Legii contenciosului administrativ 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Contractul de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice poate fi atribuit prin una dintre procedurile prevăzute la al. (8) ori poate fi atribuit direct, conform dispozițiilor art. 311.

(8) Procedurile de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice sunt:

a) licitația publică deschisă - procedura la care orice operator licențiat interesat are dreptul de a depune ofertă;

b) negocierea directă - procedura prin care unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, negociază clauzele contractuale, inclusiv redevența, cu unul sau mai mulți operatori licențiați interesați.

(9) Delegatarul are obligația de a atribui contractul de delegare a gestiunii prin aplicarea procedurii de licitație publică deschisă.

Procedura de licitație se poate finaliza numai dacă în urma publicării anunțului de participare la licitație au fost depuse cel puțin 3 oferte și cel puțin 3 ofertanți îndeplinesc criteriile de eligibilitate. În cazul în care, în urma publicării anunțului, nu au fost depuse cel puțin 3 oferte, sau criteriile de eligibilitate nu sunt îndeplinite de cel puțin 3 ofertanți, delegatarul este obligat să anuleze procedura și să organizeze o nouă licitație.

(10) Delegatarul are dreptul de a aplica procedura de negociere directă numai dacă, după repetarea procedurii de licitație conform prevederilor al. (9), nu a fost desemnat un câștigător.

(11) Prevederile al. (8)-(10) nu se aplică pentru delegarea gestiunii serviciilor de utilități publice prevăzute la art. 1 al. (2) lit. e), f), g) și h).

(12) În cazul serviciilor de utilități publice prevăzute la art. 1 al. (2) lit. e), f) și g), procedura de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii se stabilește în baza prevederilor OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea 337/2006, cu modificările și completările ulterioare. În cazul serviciului de transport public local prevăzut la art. 1 al. (2) lit. h), atribuirea contractelor de delegare a gestiunii se face în baza Normelor-cadru elaborate de ANRSC potrivit prevederilor legii speciale privind transportul public local."

Art. 13 din Legea 101/2006 prevede:

"Art. 13. - (1) Organizarea gestiunii, funcționării și exploataării serviciului de salubritate, corespunzător modalității de gestiune adoptate, se face în condițiile prevăzute de Legea 51/2006 și ale prezentei legi.

(2) Gestiunea directă sau gestiunea delegată, după caz, se poate acorda pentru una ori mai multe activități prevăzute la art. 2 al. (3).

(3) Procedura de atribuire și regimul juridic al contractelor de delegare a gestiunii serviciului de salubritate a localităților sunt cele stabilite de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale, conform prevederilor Legii 51/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea 337/2006, cu modificările și completările ulterioare."

Relativ la stabilirea competenței în speța de față, se impune a fi clarificată problema raportului dintre sistemul de soluționare instituit de OUG 34/2006 și propriul sistem de rezolvare a litigiilor consacrat de legislația specifică delegării de gestiune a serviciilor de utilități publice, cum este salubritatea.

Pentru aceasta, Consiliul reține că Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 a fost adoptată de Parlament la 8 martie 2006, înainte de a exista OUG 34/2006, care a fost adoptată de Guvern la 19 aprilie 2006. Prin urmare, era firesc ca în cuprinsul ei să nu găsim trimiteri la această ordonanță sau la Consiliu, sistemul de rezolvare a litigiilor fiind cel de la art. 51 al. (3) din lege - "*Soluționarea litigiilor patrimoniale și nepatrimoniale legate de încheierea, executarea contractelor reglementate de prezenta lege [...] este de competența instanțelor de contencios administrativ și se face, cu precădere, în procedură de urgență*".

La 20 februarie 2008 Guvernul a adoptat OUG 13/2008, prin care art. 30 din lege a fost modificat, la al. (12) al acestuia menționându-se că, în cazul anumitor servicii de utilități publice, între care și salubritatea, "*procedura de atribuire*" a contractelor de delegare a gestiunii se stabilește în baza prevederilor OUG 34/2006. Totodată, la art. 51, al. (3) a fost modificat ("*Soluționarea litigiilor contractuale dintre operator și utilizator, inclusiv a celor izvorâte din neplata contravalorii serviciilor furnizate/prestate, se realizează de instanțele competente potrivit legii și se judecă în procedură de urgență. Cererea se introduce la instanțele de judecată în a căror competență teritorială se află domiciliul/sediul utilizatorului.*") și i-a fost postpus un al. nou (3 indice 1), cu următorul cuprins: "*Soluționarea litigiilor dintre unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, dintre asociațiile de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice și operatori în legătură cu atribuirea, încheierea, executarea, modificarea și încetarea contractelor de delegare a gestiunii, precum și a celor privind acordarea de despăgubiri se realizează potrivit prevederilor Legii 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Cererea se introduce la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei competență teritorială se află sediul operatorului*".

Așadar, prin aceeași intervenție legislativă, pe de o parte s-a obligat la urmarea procedurilor de atribuire privind achizițiile publice, iar pe de altă parte se menține și se detaliază sistemul inițial de soluționare a litigiilor legate de atribuirea contractului de delegare a gestiunii serviciilor. Rațiunea intervenției este prin urmare clară, s-a dorit ca procedurile să urmeze mecanismul concurențial întâlnit la achizițiile publice, însă orice diferend legat de atribuirea contractului de delegare a rămas în continuare în competența instanțelor de contencios administrativ. Este evident că nu s-a dorit preluarea sistemului de soluționare a contestațiilor din ordonanța privind achizițiile publice, căci altfel nu și-ar mai fi avut vreun rost textul noului al. (3 indice 1). Dacă se voia a se merge pe sistemul amintit, cu siguranță că s-ar fi prevăzut expres acest lucru și, mai ales, textul al. (3 indice 1) ar fi fost altul. Trimiterea la ordonanța privind achizițiile este limitată doar la

mecanismul derulării "procedurii de atribuire", iar nu la toate dispozițiile din ordonanță. De altminteri, chiar aceasta definește la art. 3 procedura de atribuire ca fiind "*etapele ce trebuie parcurse de autoritatea contractantă și de către candidați/ofertanți pentru ca acordul părților privind angajarea în contractul de achiziție publică să fie considerat valabil; procedurile de atribuire sunt: licitația deschisă, licitația restrânsă, dialogul competitiv, negocierea, cererea de oferte, concursul de soluții*". De bună seamă că etapele ce trebuie parcurse nu se confundă cu mecanismul de contestare (potrivit art. 1 din aceeași ordonanță, ea reglementează pe de o parte "procedurile de atribuire" și, pe de altă parte și distinct de acestea "modalitățile de soluționare a contestațiilor în legătură cu procedurile de atribuire").

De altminteri, nici măcar toate procedurile de atribuire enumerate în ordonanță nu sunt aplicabile delegării de gestiune, dacă ținem seama că art. 30 al. (8) din lege prevede că procedurile de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice sunt doar licitația publică deschisă și negocierea directă. În plus, chiar și derularea acestor proceduri nu este decât la modul general similară etapelor din ordonanță, fiind special adaptată prin Procedura cadru privind organizarea, derularea și atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor comunitare de utilități publice, aprobată prin recenta HG 717/2008.

Concluzia este evidentă dacă ne raportăm și la art. 36 al. 1 din Legea 101/2006, care dispune expres că soluționarea litigiilor patrimoniale și nepatrimoniale legate de încheierea contractelor reglementate de legea în cauză *este de competența instanțelor de contencios administrativ*, dar și la art. 55 din Procedura cadru privind organizarea, derularea și atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor comunitare de utilități publice ("*Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al delegatarului/comisiei de evaluare, cu încălcarea dispozițiilor legale în materia serviciilor comunitare de utilități publice și prin nerespectarea prezentei proceduri-cadru, are dreptul de a contesta actul respectiv pe cale administrativă și/sau în justiție, în condițiile Legii contenciosului administrativ 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.*"), dispoziții care nu sunt abrogate sau modificate.

Dacă s-ar fi dorit ca mecanismul de soluționare a contestațiilor să fie cel din ordonanța privind achizițiile, legiuitorul ar fi prevăzut că toate aceste litigii se rezolvă pe cale *administrativ-jurisdicțională*, în condițiile ordonanței, sau în justiție. Dar, observăm că, separat de faptul că nicăieri în legislația contractelor de delegare a gestiunii serviciilor comunitare de utilități publice nu întâlnim vreo jurisdicție specială administrativă, legiuitorul vorbește doar de atacarea actelor autorităților potrivit legii contenciosului administrativ, nicidecum de

facultatea căii *administrativ-jurisdicționale* la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și se reglementează prin legi organice speciale în materie, iar Legile 51/2006 și 101/2006 nu se referă deloc la vreo astfel de jurisdicție, în fața Consiliului sau a altui organ administrativ-jurisdicțional, dimpotrivă, exclud aceste jurisdicții prin deferirea litigiilor în competența exclusivă a instanțelor judiciare de contencios administrativ, potrivit Legii 554/2004. Fiind în prezenta unor norme speciale ce prevăd doar acestor instanțe competența materială în litigiile legate de *atribuirea, încheierea, executarea, modificarea și încetarea contractelor de delegare a gestiunii*, acestea vor prevala ca aplicare în fața altor norme, cum ar fi cele generale în materie de achiziții publice din OUG 34/2006.

Văzând cele de mai sus, întrucât sistemul de soluționare a litigiilor privind atribuirea contractului de delegare a gestiunii prin concesiune a salubrității comunei ■ nu este tratat și întemeiat pe normele ordonanței privind achizițiile publice, dispozițiile cap. IX (soluționarea contestațiilor) din această ordonanță nu își găsesc aplicarea în situația actuală. Norma specială privind supunerea litigiilor evocate tribunalului în a cărei competență teritorială se află sediul operatorului, ținând seama și de principiul de drept *specialia generalibus derogant*, face inaplicabile dispozițiile cap. IX din ordonanță.

Dat fiind că normele de competență *ratione materie* sunt de ordine publică, părțile nu pot deroga de la acestea, în sensul extinderii competenței Consiliului la soluționarea de contestații pentru care legea specială a prevăzut că se introduc la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei competență teritorială se află sediul operatorului.

Cele expuse formează convingerea Consiliului că soluționarea contestației de față nu intră în sfera de competență materială a acestuia și, luând în considerare dispozițiile:

- art. 51 al. (3 ind. 1) din Legea 51/2006;
- art. 36 al. (1) din Legea 101/2006;
- art. 55 din Procedura cadru privind organizarea, derularea și atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor comunitare de utilități publice;
- art. 30 al. 6 teza finală din Legea 51/2006: "Contractul de delegare a gestiunii este asimilat actelor administrative și intră sub incidența prevederilor Legii contenciosului administrativ 554/2004, cu modificările și completările ulterioare";
- art. 2 al. 1 lit. c teza a II-a din Legea 554/2004, potrivit căroră sunt asimilate actelor administrative, în sensul legii indicate, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect prestarea serviciilor publice;

- art. 8 al. 2 din Legea 554/2004: "Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de aplicarea și executarea contractului administrativ";

- art. 2 pct. 1 lit. d Cpc, conform cu care tribunalul judecă în primă instanță, procesele și cererile în materie de contencios administrativ, în afara celor date în competența curților de apel;

- art. 10 al. 1 din Legea 554/2004, potrivit căroră: "Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene [...] se soluționează, în fond, de tribunalele administrativ-fiscale [...]";

- art. 158 al. 1 Cpc, potrivit cu care instanța de judecată este obligată să stabilească instanța competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent;

- art. 721 Cpc, potrivit căroră prevederile codului alcătuiesc procedura de drept comun în materie civilă și comercială; ele se aplică și în materiile prevăzute de alte legi în măsura în care acestea nu cuprind dispoziții potrivnice, Consiliul, constatând lipsa sa de competență în soluționarea contestației, urmează a face aplicarea art. 158 Cpc raportat la interpretarea ipotezei art. 22 din cod.

Date fiind cele ce preced, Consiliul va declina competența de soluționare a contestației către TRIBUNALUL ■, secția de contencios administrativ și fiscal, pe raza căruia își are sediul operatorul SC ■SA, cel care a sesizat Consiliul cu soluționarea contestației. Soluția declinării cauzei se impune, aceasta fiind în deplină concordanță și cu art. 21 al. 1 din Constituția României, republicată, și cu art. 6 al. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea 30/1994, permițând accesul neîngrădit și efectiv al contestatoarei la judecarea cauzei de instanța judiciară competentă.

În consecință, nu se va mai proceda la cercetarea altor excepții și a fondului cauzei.

PREȘEDINTE COMPLET

■

MEMBRU COMPLET

■

MEMBRU COMPLET

■

Redactată în 3 (trei) exemplare originale, conține 11 (unusprezece) file